

Maxhütte Stahlwerke GmbH (advokat: Rainer M. Bierwagen), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Paul F. Nemitz og Klaus-Dieter Borchart), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 96/178/EKSF af 18. oktober 1995 om statsstøtte ydet af delstaten Bayern til EKSF-stålvirksomheden Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, Sulzbach-Rosenberg (EFT 1996 nr. L 53, s. 41), har Domstolens præsident den 3. maj 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
2. *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EFT nr. C 77 af 16. 3. 1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 14. maj 1996

i de forenede sager C-153/94 og C-204/94, *The Queen mod Commissioners of Customs & Excise, ex parte: Faroe Seafood Co. Ltd, Føroya Fiskasøla L/F (C-153/94), Commissioners of Customs & Excise, ex parte: John Smith og Celia Smith, der driver virksomhed under navnet Arthur Smith (C-204/94) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Queen's Bench Division)*(¹)

(Toldordning for visse varer med oprindelse på Færøerne — begrebet »varer med oprindelsesstatus« — efteropkrævning af told)

(96/C 197/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-153/94 og C-204/94, angående en anmodning, som High Court of Justice, Queen's Bench Division (Det Forenede Kongerige), i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, *The Queen mod Commissioners of Customs & Excise, ex parte: Faroe Seafood Co. Ltd, Føroya Fiskasøla L/F (C-153/94), Commissioners of Customs & Excise, ex parte: John Smith og Celia Smith, der driver virksomhed under navnet Arthur Smith (C-204/94)*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen

af Rådets forordning (EØF) nr. 2051/74 af 1. august 1974 om en toldordning for visse varer med oprindelse i og indført fra Færøerne (EFT nr. L 212, s. 33), Kommissionens forordning (EØF) nr. 3184/74 af 6. december 1974 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde vedrørende anvendelsen af toldordningen for visse varer med oprindelse på og indført fra Færøerne (EFT nr. L 344, s. 1), Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT nr. L 197, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2164/91 af 23. juli 1991 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 (EFT nr. L 201, s. 16), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (refererende dommer), P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 14. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Rådets forordning (EØF) nr. 2051/74 af 1. august 1974 om en toldordning for visse varer med oprindelse i og indført fra Færøerne, Kommissionens forordning (EØF) nr. 3184/74 af 6. december 1974 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde vedrørende anvendelsen af toldordningen for visse varer med oprindelse på og indført fra Færøerne og Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i en medlemsstat kan foretage efteropkrævning af importafgifter for varer indført fra Færøerne på grundlag af en undersøgelsesrapport udarbejdet af en fællesskabsdelegation, selv om myndighederne ikke opkrævede told ved indførslen, idet de henholdt sig til de EUR.1-certifikater, som de færøske myndigheder havde udstedt i god tro, selv om de færøske myndigheder bestrider rigtigheden af undersøgelsesdelegationens konklusioner, for så vidt de vedrører fortolkningen af de relevante fællesskabsretlige toldbestemmelser, og fastholder, at certifikaterne fortsat er gældende, og selv om de omtvistede spørgsmål ikke har været forelagt Vareoprindelsesudvalget, der er nedsat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse.*
2. *Betingelserne i definitionen af »færøske skibe« i bilag IV til forordning (EØF) nr. 2051/74 og i forklarende note 4 i bilag I til forordning (EØF) nr. 3184/74 skal anvendes kumulativt.*
3. *Begrebet »besætning« i bilag IV til forordning (EØF) nr. 2051/74 og i forklarende note 4 i bilag I til forordning (EØF) nr. 3184/74 omfatter ikke personer,*

- som ikke indgår i fartøjets normale bemanning, men ud over denne er hyret til at arbejde på fartøjet på et bestemt togt eller en del heraf med henblik på oplæring eller som ufaglærte arbejdere under dæk, bl.a. af uddannelsesmæssige grunde og for at opfylde en joint venture-aftale med en virksomhed i et tredjeland, der gør det muligt for fartøjet at fiske inden for dette lands eksklusive økonomiske zone, uanset om disse personer aflønnes af fartøjets reder eller af virksomheden i tredjelandet.
4. Råvarer, der i henhold til forordning (EØF) nr. 3184/74 er af færøsk oprindelse, skal holdes fysisk adskilt fra varer fra tredjelande ved forarbejdningen i en færøsk fabrik for at være omfattet af præferencetoldordningen efter forordning (EØF) nr. 2051/74. Såfremt der ikke foretages en sådan adskillelse, kan toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten imidlertid efter aftale med Kommissionen ud fra rimelighedsbetragtninger beslutte kun at toldbelægge indførsler fra denne fabrik med et beløb, der svarer til den afgift, der skulle have været betalt, såfremt varernes oprindelse i den pågældende sending forholdsmæssigt havde svaret til oprindelsen af de råvarer, der indgik til fabrikken i det år, hvor indførslen fandt sted.
  5. Det følger af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2051/74 og (EØF) nr. 3184/74, at når rejer af færøsk oprindelse er blevet forarbejdet i en færøsk fabrik, der ligeledes forarbejder rejer fra tredjelande, påhviler det eksportøren gennem fremlæggelse af relevant dokumentation at bevise, at rejerne af færøsk oprindelse fysisk er blevet holdt adskilt fra andre rejer. Kan et sådant bevis ikke føres, kan rejerne ikke længere anses for at være af færøsk oprindelse, og EUR.1-certifikatet må herefter anses for udstedt og præferencetariffen indrømmet med urette.
  6. På fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin skal det afgøres efter national ret, under hvilke omstændigheder et efterbetalingskrav vedrørende en samlet sum, hvoraf en del ikke kan kræves betalt, idet treårsfristen i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1697/79 er overskredet, eventuelt skal anses for ugyldigt i sin helhed, dog således at de begrænsninger, der følger af fællesskabsretten, skal overholdes, nemlig at anvendelsen af national ret ikke må gøre opkrævningen af fællesskabsafgifter og -gebyrer mindre effektiv end opkrævningen af tilsvarende nationale afgifter og gebyrer eller i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at gennemføre fællesskabsbestemmelserne.
  7. Indførselsmedlemsstatens kompetente myndigheder er ikke forpligtet til, inden de iværksætter efteropkrævning af told, at tage stilling til, om efteropkrævning vil kunne undlades i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79.
  8. Artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2164/91 af 23. juli 1991 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 skal fortolkes således, at indførselsmedlemsstatens kompetente myndigheder ikke er forpligtet til at forelægge Kommissionen en anmodning om en afgørelse om, hvorvidt efteropkrævning af told kan undlades, hvis de finder, at betingelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79 ikke er opfyldt.
  9. Den omstændighed, at de færøske myndigheder afgav en erklæring på EUR.1-certifikatet om, at varerne havde oprindelse på Færøerne, og at de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten oprindeligt accepterede, at varernes oprindelse var som angivet i certifikaterne, indebærer ikke, at der foreligger »en fejl, som de kompetente myndigheder har begået« som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79. Det forholder sig derimod anderledes, når eksportøren har angivet, at varerne er af færøsk oprindelse og i denne forbindelse er gået ud fra, at de færøske myndigheder havde kendskab til alle de faktiske oplysninger, som var nødvendige ved anvendelsen af de omhandlede toldbestemmelser, og når disse myndigheder trods dette kendskab ikke har gjort indsigelse mod oplysningerne i eksportørens toldangivelser og således har anlagt en forkert fortolkning af reglerne om oprindelsesstatus ved deres erklæring om, at varerne var af færøsk oprindelse.
  10. Ved afgørelsen af, om afgiftsskyldnerne med rimelighed kunne forventes at have opdaget den af de kompetente myndigheder begåede fejl som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79, skal der bl.a. tages hensyn til fejllens karakter, de pågældende erhvervsdrivendes erfaring og den agtpågivenhed, de har udvist. På grundlag af denne fortolkning tilkommer det den forelæggende ret at afgøre, om de kriterier, der indgår i vurderingen af, om en eventuel fejl fra de færøske myndigheders side kunne være opdaget af afgiftsskyldnerne under de i dette tilfælde foreliggende omstændigheder er opfyldt.
  11. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79 finder anvendelse i det tilfælde, hvor afgiftsskyldneren har overholdt alle kravene i fællesskabsbestemmelserne om toldangivelser såvel som i de nationale forskrifter, der i givet fald supplerer eller gennemfører fællesskabsbestemmelserne, selv om afgiftsskyldneren i god tro har meddelt ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, når disse oplysninger er de eneste, han med rimelighed kunne have kendskab til eller indhente.

(¹) EFT nr. C 233 af 20. 8. 1994.
EFT nr. C 254 af 10. 9. 1994.